

часа вечерята, цѣла Браила се била събрала край Дунава за да види прѣминаването на доброволцитѣ въ Турция. Доброволцитѣ били около четири стотинѣ души, всички българи, съ исключение на трима арнаути и единъ гъркъ. Всички били въоръжени съ оружия отъ *битъ-назаръ*. На двадесетъ лакти отъ брѣга на Дунава стоялъ каика на нѣкого си *Балдуина*, Солунски търговецъ и който го билъ далъ съ кирия на офицера на съръбската униформа. Капитанина на тоя каикъ се билъ казвалъ Маноли Периготи, но той билъ отстѣпилъ капитанството на казания съръбски офицеръ. Смѣстили се само половината отъ доброволцитѣ, а другата половина останжала да мине на втория пѣтъ. Щомъ се дигнѣла джската, по която доброволцитѣ влѣзли въ каика, полковника Енгелъ, воененъ комендантъ на Браила, пристигнѣлъ на брѣга съ двѣ роти войска, който като разпрѣснѣлъ публиката и доброволцитѣ, щосъ се намѣрвали на брѣга, искумандувалъ на войниците да гърмѣтъ и върху доброволцитѣ въ каика, когото водата влачела полегичка на долу. Злочеститѣ доброволци, като видѣли, че ги убиватъ, започнѣли първо да викатъ, а послѣ и тѣ почнѣли да гърмѣтъ и убили нѣколко власи. По долу каика засѣднѣлъ на пѣсъка срѣдъ Дунава и тамъ било извършено друго прѣдательство: каика пробили и кормилото му махнѣто. Мнозина българе се притекли на помощ на нещастниците доброволци и до вечерята испокрили се въ града.

Прѣзъ това врѣме четирма приятели сѣ държали Раковски прѣдъ вратата на единъ дюкянъ, не далеко отъ мѣстото, гдѣто се извършило това безчеловѣчие. Раковски искалъ още тогава да убие Енгеля, но приятелитѣ му не сѣ го оставили, а сѣ го закарали у дома му и сѣ нагласили работата да го непускатъ да излѣзне. Слѣдъ това приключение той е лѣжалъ два мѣсеца боленъ. На Ивановъ денъ вечерята Раковски и Ставри гъркѣтъ, сновели по улицата, гдѣто е живѣлъ Енгелъ. Прѣдъ портата чакала една хубава сая. Точно на деветъ часа и половина излѣзналъ отъ портата единъ офицеринъ, облѣченъ съ руски воененъ менчикъ, вратника на който билъ дигнатъ на горѣ и закривалъ всичкото му лице. Като се качилъ на санята, гърмнало се единъ пицовъ, чулъ се единъ викъ и всичко утихнѣло. Санярина, като чулъ гърмежа и като видѣлъ, че офицера се захлопилъ на очитѣ си, ударилъ конѣтъ и занесѣлъ тѣлото на полицията. Раковски тръгнѣлъ по улицитѣ